

24 maja 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

A446 A100

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 7499.

Kl. 3 c 2.

Louis Fouletier
(Grenoble, Francja).

Guzik zatrzaskowy.

Zgłoszono 3 lipca 1926 r.
Udzielono 30 kwietnia 1927 r.
Pierwszeństwo: 16 lipca 1925 r. (Francja).

Wynalazek niniejszy dotyczy guzika zatrzaskowego dającego zupełnie pewne połączenie, pomimo tego, że dwie części, z których się składa dają się łatwo rozdzielać.

Załączony rysunek przedstawia przykłady wykonania danego wynalazku. Fig. 1 — przekrój poprzeczny jednej z części guzika; fig. 2 — rzut poziomy; fig. 3 — przekrój guzika zamkniętego; fig. 4 i 5 — otwieranie guzika; fig. 6 i 7 odmiana guzika zatrzaskowego w położeniu poprzedzającym otwarcie.

Guzik składa się z dwóch głównych części umocowanych każda na przedmiotach, które mają być połączone.

1. Część stała zaopatrzona w otwór środkowy oraz sprężynę 1.

2. Guzik 2, którego główka zaopatrzona jest od spodu w wyżłobienie 3.

Część stała może być utworzona np. z dwóch połączonych płytek 4 i 5 umocowanych na tkaninie.

Trzecia płytka 7 przytwierdzona jest poza tem pod płytką 5, a sprężyna 1, której kształt może być dowolny umieszczona jest między płytkami 5 i 4. Sprężyna może składać się również z kilku części.

Na trzpieniu guzika 2 może przesuwąć się swobodnie pierścień 8 ścięty ukośnie 9 od strony główki guzika i posiadający wyżłobienie 10 na swym obwodzie. Wyżłobienie

bienie to nie jest niezbędne, ciśnienie bowiem sprężyny jest dostateczne dla pociągnięcia pierścienia.

Pierścień posiada średnicę równą lub nieco większą od średnicy główki guzika.

Sposób działania guzika jest następujący:

Aby połączyć obydwie części guzika wystarczy nałożyć część stałą guzika na główkę tałowego i nacisnąć lekko dla wprowadzenia trzpienia guzika do sprężyny 1; główka guzika ostro zakończona od spodu uniemożliwia wysunięcie główki (fig. 3).

Aby rozłączyć obydwie części guzika naciska się silniej na część stałą; sprężyna 1 przesuwa się po trzpieniu napotykając ukośną część 9 pierścienia 8, rozsuwa się i wchodzi do wyżłobienia 10 (fig. 4).

Ciągnąc wówczas część stałą ku sobie powoduje się przesunięcie pierścienia 8 wzdłuż trzpienia guzika, pierścień wchodzi następnie do wycięcia 3 pod główką (fig. 5). Sprężyna opuszcza wtedy z łatwością wyżłobienie 10 i ześlizguje się po główce.

Oczywiście guzik oraz jego część stała mogą posiadać najrozmaitsze kształty: okrągłe, kwadratowe lub inne; nie zmienia to bynajmniej istoty wynalazku. Również sposób umocowania części guzika na przedmiotach, które mają być połączone nie gra tu żadnej roli.

W odmianie guzika wskazanej na fig. 6 i 7 pierścień 8 jest ścięty z dwóch stron 9 i 11 tak, że posiada z obu stron kształt stożkowy bez wyżłobienia na obwodzie.

W tym wypadku gdy guzik jest zatrzaśnięty (fig. 6) poszczególne części tałowego znajdują się w położeniu względnem jak poprzednio. Aby rozłączyć obydwie części guzika należy nacisnąć na część stałą tak aby sprężyna przesunęła się z górnej pochyłej powierzchni pierścienia na dolną powierzchnię pochyłą. Przy następem pociągnięciu za część stałą guzika pierścień 8 opiera się o wycięcie 3 tak, że sprę-

żyna ześlizguje się po powierzchni pochyłej 11, a następnie po główce guzika.

We wszystkich wypadkach w położeniu zatrzaśniętem otrzymuje się zupełnie pewne połączenie, gdyż sprężyna opiera się o dolną część główki i nie może przesunąć się poza tę część.

Pierścień 8 może posiadać kształt o przekroju trójkątnym, okrągłym lub innym, może być otwarty i elastyczny lub zamknięty.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Guzik zatrzaśkowy składający się z części stałej, zaopatrzonej w sprężynę i umocowanej na jednym z przedmiotów, które mają być ze sobą połączone, oraz z główki, umocowanej na drugim z tych przedmiotów, znamieny tem, że dolna część główki zaopatrzona jest w wycięcie pierścieniowate, o które opiera się sprężyna części stałej oraz posiada pierścień, o średnicy równej lub większej od główki, posuwający się po trzpieniu guzika, zaopatrzonej w powierzchnię pochyłą mogącą wsuwać się do wycięcia główki, przyczem pierścień ten służy do rozsuwania wspomnianej sprężyny w celu umożliwienia jej przesunięcia się przez główkę przy naciśnięciu na część stałą w celu rozłączenia obydwóch części guzika.

2. Guzik zatrzaśkowy według zastrz. 1, znamieny tem, że wspomniany pierścień zaopatrzonej jest na obwodzie w wyżłobienie przeznaczone dla sprężyny.

3. Guzik zatrzaśkowy według zastrz. 1, znamieny tem, że wspomniany pierścień posiada powierzchnię pochyłą z obydwóch stron i nie jest zaopatrzonej w wyżłobienie.

Louis Foulletier.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

